سیویلیکا - ناشر تخصصی مقالات کنفرانس ها و ژورنال ها
گواهی ثبت مقاله در سیویلیکا
CIVILICA.com

عنوان مقاله:
بازدارندگی نماز از فحشا و منکر با تکیه بر آیه ۴۵ سوره عنکبوت (معنا و مبنا)

محل انتشار:
دوفصلنامه تفسیرپژوهی, دوره 6, شماره 12 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:
محمد رضا شاهرودی - *دانشیار گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه تهران*

محمد قاسمی شوب - *دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث دانشگاه علوم و تحقیقات و پژوهشگر دانشگاه جامع امام حسین (ع)*

خلاصه مقاله:
بر پایه آموزه‌های قرآن و حدیث، نماز اصلی‌ترین عامل تقرب به خدا و مهم‌ترین عمل عبادی در اسلام است و برای آن در منابع دینی، آثار و ویژگی‌هایی بیان شده است. طبق آیه‌ی: «إِنَّ الصَّلاةَ تَنْهى عَنِ الْفَحْشاءِ وَ الْمُنْكَرِ»(عنکبوت/۴۵)، یکی از خصایص نماز، بازدارندگی آن از فحشا و منکر است. البته نهیِ مذکور، خود نیازمند بازشناسی است؛ چه اینکه با وجود ارتکاب به فحشا و منکر در جامعه توسط افراد نمازگزار، ابهاماتی در خصوص تأثیر نماز بر روی مسلمان‌ها مطرح است؛ زیرا وجود فحشا و منکر به ظاهر، با این گزاره قرآنی در مورد نماز ناسازگار است. در این پژوهش با استفاده از روش توصیفی-تحلیلی ضمن مروری بر مفاهیم صلاه، فحشا و منکر، به معناشناسی «نهی مذکور در آیه» و مبنای آن پرداخته‌شده است. به همین منظور، بر اساس آراء مفسران قرآنی مبنای این حقیقت همراه با چگونگی نهی صلاه از فحشا و منکر مورد بررسی قرار می‌گیرد. طبق یافته‌های این تحقیق مبنای نهی صلاه از فحشا و منکر، تنافر ذاتی حقیقت صلاه با فحشا و منکر است. این نهی از چیستی تکوینی برخوردار است. بدین معنا که در صورت تحقق حقیقت صلاه، به‌طور طبیعی نمازگزار از فحشا و منکر بازداشته خواهد شد.

کلمات کلیدی:
قرآن کریم, صلاه, فحشا, منکر, نهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:
https://civilica.com/doc/1180606